

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 262/2010-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. mája 2010 predbežne prerokoval sťažnosť M. B., B., zastúpeného advokátkou JUDr. A. K., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie a rozhodnutie veci zákonným sudcom zaručeného v čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v konaní zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 4 To 70/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. B. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. mája 2010 doručená sťažnosť M. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie a rozhodnutie veci zákonným sudcom zaručeného v čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v konaní zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy

postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 To 70/2009.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že proti sťažovateľovi „*bolo uznesením Okresného úradu justičnej polície PZ Bratislava III sp. zn. ČVS OÚPJ-77/10-2003 zo dňa 24. 10. 2003 začaté trestné stíhanie pre podozrenie zo spáchania trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Dňa 29. júna 2004 bola Okresnému súdu Bratislava III doručená žaloba, ktorá bola pridelená senátu JUDr. I. H.*“.

Po vykonaní dokazovania bol sťažovateľ rozsudkom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 3 T 81/04 z 19. januára 2006 oslobodený. Na základe odvolania prokurátora krajský súd uznesením sp. zn. 4 To 61/06 zo 4. júla 2006 rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Okresný súd po doplnení dokazovania rozsudkom z 19. októbra 2006 sťažovateľa znovu oslobodil. Predmetný rozsudok opätovne napadol prokurátor odvolaním, o ktorom rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 4 To 37/07 z 3. mája 2007 tak, že rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Okresný súd rozsudkom zo 14. februára 2008 sťažovateľa znovu oslobodil. Aj tento rozsudok napadol prokurátor odvolaním, o ktorom rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 4 To 112/08 z 18. novembra 2008 tak, že vec opäť vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Ďalším rozsudkom z 5. marca 2009 okresný súd už po štvrtýkrát sťažovateľa oslobodil. Prokurátor aj tento rozsudok napadol odvolaním a krajský súd uznesením sp. zn. 4 To 70/2009 z 27. októbra 2009 napadnutý rozsudok zrušil a nariadil, aby vec bola prerokovaná a rozhodnutá v inom zložení senátu.

Sťažovateľ ďalej uviedol, že „*v rozhodnom období užíval drogy. Na základe vlastného rozhodnutia sa podrobil protidrogovému liečeniu a už viac ako šesť rokov žiadne omamné alebo návykové látky neužíva, je riadne zamestnaný, má rodinu. Trestné konanie, ktoré trvá už temer 7 rokov je pre neho veľmi frustrujúce.*“.

Vychádzajúc z uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Právo sťažovateľa M. B. zaručené v čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy SR, na prejednanie a rozhodnutie veci zákonným sudcom a právo na prejednanie veci bez zbytočných prietáhov bolo porušené, a to konaním Krajského sud v Bratislave.

Okresnému súdu Bratislava III sa prikazuje, aby vec bola vrátená zákonnej sudkyňi resp. senátu pod vedením predsedníčky JUDr. I. H.

Sťažovateľovi M. B. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 3.000 €, ktoré je povinný vyplatiť Krajský súd v Bratislave.

Krajský súd v Bratislave je povinný vyplatiť právnej zástupkyňi sťažovateľa náhradu trov právneho zastúpenia... v celkovej výške 303,16 €.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. ...

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, nepripustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základných práv zaručených v čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 To 70/2009 a jeho uznesením z 27. októbra 2009.

Podľa názoru ústavného súdu konanie o sťažnosti sťažovateľa, ktorou namieta porušenie označených základných práv postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 To 70/2009 a jeho uznesením z 27. októbra 2009, ktorým zrušil rozsudok okresného súdu z 5. marca 2009 a nariadil, aby vec bola prerokovaná a rozhodnutá v inom zložení senátu okresného súdu, je oneskorene podaná.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04).

Ústavný súd 12. mája 2010 zistil, že uznesenie krajského súdu sp. zn. 4 To 70/2009 z 27. októbra 2009 bolo právnej zástupkyni sťažovateľa (JUDr. A. K.) doručené 11. februára 2010 a sťažovateľovi bolo doručované neúspešne (zásielka sa vrátila s poznámkou „*adresát neznámy*“). Sťažnosť bola doručená ústavnému súdu 7. mája 2010.

Z uvedeného vyplýva, že od 11. februára 2010, keď bolo právnej zástupkyni sťažovateľa doručené uznesenie krajského súdu sp. zn. 4 To 70/2009 z 27. októbra 2009, do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu, t. j. 7. mája 2010, bez akýchkoľvek pochybností uplynula sťažovateľovi lehota na podanie sťažnosti skôr, než ju podal ústavnému súdu (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd so zreteľom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že lehota ustanovená pre tento druh konania pred ústavným súdom nebola zachovaná, a preto sťažnosť sťažovateľa odmietol ako oneskorene podanú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. mája 2010